

- a) *Asociación de Operadores Petrolíferos (AOP)* ir jos narių horizontalių susitarimų dėl konkurencijos tarp jų ribojimo buvimu.
- b) SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimu dėl nustatytų mažmeninių kainų.
- c) REPSOL 2006 m. balandžio 12 d. Komisijos sprendimo (2006/446/EB), susijusio su procedūra pagal EB sutarties 81 straipsnį (byla COMP/B-1/38.348 — *Repsol CPP*) nevykdymu bei dėl šio nevykdymo atsiradusiomis pasekmėmis.

Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad nėra pakankamai motyvų, kad REPSOL būtų skirta kuri nors iš Reglamente (EB) Nr. 1/2003 tuo atveju, jei šalyje nevykdo savo įsipareigojimų, numatytų priemonių.

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su Reglamente (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio ir Bendrijos teisės tiesioginio veikimo principo pažeidimu.
 - Šiuo klausimu ieškovės teigia, kad Komisija, kuriai buvo pateiktos nacionalinės konkurencijos institucijos išvados, negali nepaisyti REPSOL priimtų įsipareigojimų liautis nustatinėti pardavimo kainas. Iš esmės nacionalinės konkurencijos institucijos įrodytų faktų dėl SESV 101 straipsnio pažeidimo Komisijai turėjo pakakti, kad galėtų konstatuoti REPSOL įsipareigojimų nevykdymą, ir
 - Komisijos neveikimas dėl su įsipareigojimais susijusio sprendimo nevykdymo todėl, kad ji mano turinti diskreciją šiuo klausimu, gali paneigti pačią tokių įsipareigojimų prisiėmimo mechanizmą, kuris yra kaip alternatyva sankcijų procedūros pradžiai, esmę, nes dėl to Komisijos diskrecija būtų piktnaudžiavimu įgaliojimais, dėl ko galėtų būti rimtai pažeistos gynybos teisės.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su Reglamente (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies c punkto ir 24 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu.
 - Ieškovės nuomone, konstatavus Reglamente (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio pažeidimą, kaip tai buvo padaryta aptariamame procese, Komisija privalo skirti minėtose nuostatose nurodytą vienkartinę arba periodinę baudą.

2011 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys byloje *Nyderlandai prieš Komisiją*

(Byla T-343/11)

(2011/C 252/91)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Nyderlandų Karalystė, atstovaujama C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman ir C. Schillemans

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2011 m. balandžio 15 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2011/244/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (pranešta 2011 m. balandžio 18 d.) 1 straipsnį tiek, kiek šio sprendimo 1 straipsnis yra susijęs su Nyderlandais ir su 22 691 407,79 EUR sumos nefinansavimu 2006-2008 metais paskelbtų išlaidų, susijusių su veiksmų programomis ir gamintojų organizacijų pripažinimu, atžvilgiu.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį, ieškovė nurodo, kad Sprendime 2011/244/ES Komisija laiko visas išlaidas, susijusias su spausdinimu ant pakuotės, nepriklausomai nuo šio spausdinimo pobūdžio ir tikslo, bendromis gamybos sąnaudomis, kaip tai suprantama pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1433/2003 II priedą, ir atitinkamai į šias išlaidas neatsižvelgia finansavimo iš Bendrijos lėšų atveju. Nyderlandų vyriausybė laikosi nuomonės, kad spausdinimas ant pakuotės, nurodant gamintojų organizacijų komercinį prekės ženklą ar komercinį pavadinimą, kas taip pat naudojama reklamos tikslais, turi būti laikomas bendru prekių pardavimo skatinimu ir (arba) kokybės prekių ženklus turinčių prekių pardavimo skatinimu ir gamintojų organizacijų komercinį prekės ženklą ar komercinį pavadinimą turinčių prekių pardavimo skatinimu. Tokių operacijų išlaidos iš tikrųjų atitinka reikalavimus finansavimui, kaip tai suprantama pagal Reglamente Nr. 1433/2003 ⁽¹⁾ I priedą.

Be to, Sprendimu 2011/244/ES Komisija visiškai atmetė galimybę finansuoti išlaidas, susijusias su gamintojų organizacijos *FresQ* veiksmų programomis, motyvuodama tuo, kad ši gamintojų organizacija neįvykdė Reglamentu Nr. 2200/96 ⁽²⁾ keliamų pripažinimo reikalavimų. Šią nuomonę Komisija grindžia

argumentu, kad kai kurios *FresQ* dukterinės pardavimo organizacijos parduoda tik vieno gamintojo produktus ir kad, vertinant kaip šio gamintojo tariamos įtakos dukterinei pardavimo organizacijai pasekmę, *FresQ* nebegali vykdyti pagrindinės valdymo užduoties prekybos ir kainų nustatymo atžvilgiu. Nyderlandų vyriausybė ginčija šį požiūrį ir su juo susijusias išvadas, jog Nyderlandų valdžios institucijos turėjo panaikinti gamintojų organizacijos *FresQ* pripažinimą.

Grįsdama ieškinį, ieškovė pateikia keturis ieškinio pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1258/1999⁽³⁾ 7 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1290/2005⁽⁴⁾ 31 straipsnio kartu su Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsniu ir Reglamento Nr. 1433/2003 8 straipsnio kartu su šio reglamento I priedo 8 ir 9 punktais pažeidimais tiek, kiek spausdinimo ant pakuotės išlaidos buvo vertinamos kaip bendros gamybos sąnaudos ir todėl nefinansuojamos.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio kartu su Reglamento Nr. 2200/96 11 straipsniu ir Reglamento Nr. 1432/2003 6 ir 7 straipsnių pažeidimais tiek, kiek daroma išvada, jog gamintojų organizacija *FresQ* neįvykdė pripažinimo reikalavimų.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, pateikiamas, jei būtų atmesti pirmieji pagrindai, yra susijęs su Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio kartu su Reglamento Nr. 1432/2003 21 straipsniu pažeidimais tiek, kiek visa parama, kurią *FresQ* gavo 2004-2007 prekybos metais, pripažinta neatitinkanti Bendrijos bendro finansavimo reikalavimų.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, pateikiamas, jei būtų atmesti pirmieji pagrindai, yra susijęs su Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio pažeidimais bei su proporcingumo principo pažeidimu dėl to, kad finansinės korekcijos dydis yra neproporcingas faktinei finansinei žemės ūkio fondo rizikai.

⁽¹⁾ 2003 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1433/2003, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 taikymo taisykles, dėl veiklos fondų, veiksmų programų ir finansinės pagalbos (OL L 203, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 39 t., p. 431).

⁽²⁾ 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo (OL L 297, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 20 t., p. 55).

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414).

⁽⁴⁾ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1).

2011 m. liepos 7 d. pareikštas ieškiny byloje *Gollnisch prieš Parlamentą*

(Byla T-346/11)

(2011/C 252/92)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Bruno Gollnisch (Limonė, Prancūzija), atstovaujamas advokato G. Dubois

Atsakovas: Europos Parlamentas

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2011 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimą dėl ataskaitos Nr. A7-0155/2011 priėmimo, kuriuo panaikintas ieškovo parlamentinis imunitetas,
- priteisti B. Gollnisch 8 000 EUR moralinei žalai atlyginti,
- priteisti B. Gollnisch 4 000 EUR išlaidoms, patirtoms konsultuojantis ir rengiant šį ieškinį, atlyginti.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirma, ieškovas siekia, kad būtų panaikintas 2011 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Teisės reikalų komiteto ataskaitos (A7-0155/2011) priėmimo, kuriuo atmetas Bruno Gollnisch prašymas ginti jo imunitetą ir privilegijas (2010/2284(IMM)), ir, antra, pateikė ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuriuo siekia, kad būtų atlyginta moralinė žala, kurią jis tariamai patyrė, priėmus skundžiamą sprendimą.

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi septyniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su 1965 m. balandžio 8 d. Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnio pažeidimu.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su būtinybe taikyti Protokolo 9 straipsnį šiuo atveju.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su Europos Parlamento Teisės reikalų komiteto nusistovėjusios praktikos pažeidimu.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su Sąjungos teisės teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu.